

Trykikenhetsskolan Skafferiet...

Husbekymmer

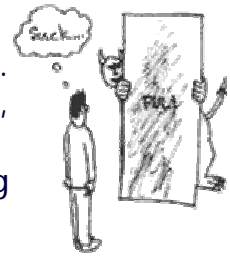
Tycker du om dig själv?

Kan du stå framför spegeln en morgon och säga med samma inlevelse som kung David: **Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart** (Psalt 139:14).

Är spegeln ett tortyrredskap?

Som får dig ur humör redan från dagens första timmar. Därför att den säger sådant som du inte vill höra: Tråkig, glåmig, fånig, gråig, fulig ...

På badrumsspeglarna hemma hos oss har någon vänlig människa (jag tror att det var jag själv) satt upp följande devis:

Här ser du en som Jesus älskar!

Börja dagen med att påminna dig om Jesu kärlek. Han vill inte att du skall gå in i den nya dagen med dåligt självförtroende och gråvärdeskänslor ... Spegeln nedmuntrar dig. Jesus uppmuntrar dig. Spegeln säger att du är ful. Jesus att du är **övermåttan underbar**. Du är vacker i hans ögon. Om du kommer inför hans ögon. Kärlekens ögon lockar fram skönhet.

När två människor blir kära i varandra, kan det hända att omgivningen frågar: "Vad ser han i henne?" eller "Vad ser hon i honom?" Kärleken inte bara ser skönhet. Den lockar fram den också.

Vad ser Jesus i dig?

Han ser att du är **danad övermåttan underbart**.

Dagligen går du omkring i ett palats - din kropp. Du är Guds skrytbygge! Han har försett detta bygge med en mängd fina instrument: I ögonen sitter ett par dyrbara färgfilmskameror, i hjärnan en förnämlig stereoanläggning och där finns också en datamaskin som lagrar allt du varit med om. Du har inte glömt något av vad du har sett och hört. Du har bara lite svårt att komma ihåg det.

Du är fantastisk! Precis som Sverige!

Jesus ser det hos dig som alla andra ser: Att du är en skötsam och väluppfostrad människa. Ditt palats är välskött på utsidan. Det har välkrattade grusgångar och välklippta gräsmattor.

Alla som ser dig tror att allt är bra.

Fodralet är bra. Kläderna är snygga. Håret är välkammat.

Husbekymmer

Jesus ser det hos dig som ingen annan ser: Att du döljer något. Det finns något inuti dig som gör att du inte mår bra. Alla människor frågar efter hur du ser ut, hur du gör dig, hur du lyckas, hur duktig du är ... Jesus frågar efter *dig*. Hur har *du* det? Hur har du det *inuti dig*?

Därför bultar han på dörren. Han vill komma in.

Inte för att snoka och avslöja. Utan för att rensa och rena. Ty han vet vem han själv är. Han är frälsaren. Han vet att han har segrat över alla dunkla krafter och makter som huserar i en människas inre värld. Han vet att han har dött för alla dina synder. Och att du inte behöver gå och kånka på ditt förflutna en enda dag till.

Därför bultar han på dörren. Får jag komma in i ditt palats?

Vilken förändring i ditt liv den dag du gör så.

Vilket ljus du får.

Vilken kärlek! Vilken värme!

Här är en som bryr sig om just *dig*!

När du sedan delar dina bekymmer med honom blir glädjen ännu större. Ditt palats är skuldsatt. Du klarar inte av räntor och amorteringar. Fordringsägarna plågar dig.

Jag kan betala din skuld, säger Jesus. Jag köper huset. Jag tar över allt. Men du får bo kvar och ta hand om huset åt mig.

Hyran? Nej, småpengar har alltid irriterat mig, säger Jesus. Du får bo gratis. (Den käre Paulus uttrycker det här husköpet med lite andra ord. Läs 1 Kor. 6:19-20).

Så här går det till att ta emot Jesus i sitt liv. Man upplever hans kärlek. Bekymren lyfts av. Man börjar ett nytt liv, går omkring och smågnolar ...

Men efter ett tag tystnar sången. Först tystnar den i hjärtat. Läpparna hänger med ett tag till. Men sången känns inte äkta. Och det känns precis som om Jesu glädje försvann. Han står där och ser ledsen ut. Varför?

Husbekymmer

Jo, du har ju överlåtit ditt liv åt mig. Jag skulle få ta hand om dig helt. Men du låter mig bara komma in i tamburen. Jag ville något mer med ditt liv än att du skulle bli en tamburkristen. Jag ville komma in i de andra rummen också.

- *Ja, men där finns ju mina inackorderingsgäster. Jag blir inte av med dem. Plågsamma och otrevliga typer som går mig på nerverna.*

Men Jesus står där och väntar på en ny överlåtelse. Och jag förstår. Jag lägger hela nyckelklippan i hans hand. Och sedan går vi tillsammans in i de andra rummen, där inackorderingsgästerna bor.

På nedervåningen finns en lång rad av rum. Man hör oväsen och dunk, dunk, dunk från de många stereoanläggningarna. Det är precis som om man ville överrösta något som man inte vill höra ...

Vi tittar in i rummen. Vi ser i varje rum någon konstig figur med mörk blick. En del drar sig skyggt undan när Jesus kommer. Alla häver ur sig en massa smutsiga ord ...

Vi träffar i ett rum **Missmodet**, en inackorderingsgäst som inte vill gå upp ur sin säng på hela dagen.

I ett annat rum ser vi **Självföraktet** som sitter framför en sönderslagen spegel. I sin ilska över vad hon såg slog hon sönder den. **Bitterheten** finns i ett annat rum. Hon sitter i ett hörn och slickar sina sår.

I nästa rum är det tomt, men i en garderob hittar vi **Förkastelsen**. Hon ville gömma sig för sig själv.

Mellan de här rummen finns ett sällskapsrum. I det rummet finns det en säng åt **Självömkan**. Alla de andra inackorderingsgästerna brukar samlas där på kafferep ibland. Och dit brukar då och då också komma **Krav** och **Anklagelse**. Och ni kan tänka er vad man pratar om där ..

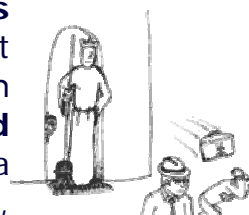
På övervåningen bor lite finare folk. Där träffar vi **Högmodet**, som sitter och tronar på minnen från fornstora dar. Runtomkring honom har han brett ut tidningsurklipp och medaljer och prispokaler och foton.

I rummet bredvid bor hans kusin **Föraktet**. På kvällarna är det alltid släckt i hans rum. Han sitter och tittar ned på grannarna mitt emot. Och på kyrkan en bit därifrån.

Hans skarpa ögon ser alla fel som finns ...

Grannarna räknar svarta pengar. Och församlingsborna lever inte som prästen lär. Och prästen är inte andedöpt och kantorn vet inte vad lovsång är.

Men nu händer det något när Jesus kommer in i **Förakts** rum. Det blir alldeles ljust. Förakt har ingen möjlighet att se vad som finns utanför. Förakt lommar iväg. Och detsamma gör **Högmod** och **Självförakt** och **Missmod** och **Bitterhet** och alla de andra inackorderingsgästerna när Jesus får gå in till dem. Jesus går in i rum efter rum,

Husbekymmer

slänger ut inackorderingsgästerna, städar upp efter dem, öppnar fönstren, luftar ut ...

Nu förstår jag Jesu kärlek.

Han älskar mig så mycket att han vill gå in på område efter område i mitt liv och driva bort allt smutsigt och mörkt och skräpigt som jag lagrat där.

Jag behöver inte lägga locket på det jag skäms över.

Jag behöver inte låsa dörren om det jag inte vågar se.

Jag får öppna för Jesus.

Och göra det varje dag.

Och devisen på badrumsspegeln blir så laddad av morgonkraft:

Här ser du en som Jesus älskar!

Bengt Pleijel

Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?
Bengt finns på Internet: www.bibelskolan.com